

Lesninger 6. søndag i det alminnelige kirkeår (år C)

1. lesning Jer 17,5–8

*Forbannet være den som setter sin lit til mennesker;
velsignet være den som stoler på Herren.*

Så sier Herren:

Forbannet være den mann som setter sin lit til mennesker, som støtter seg til svake skapninger og vender seg bort fra Herren. Han er som en busk i ødemarken; han får ikke se at lykken kommer, men holder til i tørreste ørken, på saltholdig jord, der ingen bor.

Velsignet være den mann som stoler på Herren og setter sin lit til ham. Han er lik et tre som er plantet ved vann og strekker røttene mot bekken. Det frykter ikke når heten kommer, men står der med løvet grønt. Det sturer ikke i tørketider og holder ikke opp med å bære frukt.

Responsoriesalme Sal 1,1–2. 3. 4 og 6

Omkved: Salig den mann som setter sin lit til Herren.

Salig den som ikke følger de ugudeliges råd
og ikke vandrer syndens vei,
som ikke sitter i spotteres lag,
men har sin lyst i Herrens lov
og grunner på den dag og natt.

Han er lik et tre plantet nær rinnende bekker,
som gir sin frukt i rette tid og ikke står med vissent løv.
Alt hva han gjør,
det får han lykke til.

Men slik går det ikke dem som er uten Gud.
De er lik agner som spredes for vinden.
For Herren kjenner veien der de rettferdige vandrer.
Men veien som de ugudelige velger, fører til undergang.

2. lesning 1 Kor 15,12.16–20

Er Kristus ikke oppstanden, er deres tro en illusjon

Brødre, hvis det da er dette vår forkynnelse går ut på, at Kristus er oppstanden fra de døde, hvordan kan det så hete blant noen av dere at ingen oppstår fra de døde?

Hvis de døde ikke oppstår, da er heller ikke Kristus oppstanden. Og er Kristus ikke oppstanden, er deres tro en illusjon, og dere er fremdeles bundet av synden. Da er også de som er døde i Kristus, fortapt. Er det bare for dette liv vi har satt vårt håp til Kristus, da er intet menneske mer å beklage enn vi.

Men nå er Kristus oppstanden fra de døde, som livets førstegrøde blant dem.

Halleluja Luk 6,23ab

Halleluja.

Gled og fryd dere, for en stor lønn venter dere i himlene.

Halleluja.

Salige er dere fattige. Ve dere rike!

På den tid gikk Jesus sammen med de tolv ned fra fjellet og ble stående på en slette. Der var det samlet en stor mengde av hans disipler, og en stor skare av folk fra hele Judea og Jerusalem og fra kystlandet ved Tyros og Sidon.

Da så han opp, festet blikket på sine disipler og sa:

«Salige er dere fattige, for Guds rike hører dere til.

Salige er dere som nå sulter, for dere skal få spise dere mette.

Salige er dere som nå gråter, for dere skal få le.

Salige er dere når menneskene hater dere, når de bannlyser dere og spotter dere, når de skyr dere som frafalne for Menneskesønnens skyld.

Gled dere da og dans av fryd, for en stor lønn venter dere i himmelen. For det samme gjorde deres forfedre med profetene.

Men ve dere rike! for dere har alt fått deres trøst.

Ve dere som nå er mette, for dere skal komme til å sulte.

Ve dere som nå ler, for dere skal komme til å sørge og gråte.

Ve dere når alle taler vel om dere, for det samme gjorde deres forfedre med de falske profeter.»